

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

Capitulum XLII. An deferendum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](#)

los subiecta sit, tunc nisi ex adiunctis aliud intelligi possit, ad praecedentia tantum, non sequentia capitula referetur.

s. Tertio.

Si quis contra Judicem delegatum obiliat, quod eum suspectum habeat, causam suspicionis allegare debet, tunc nisi omnino fruola appareat, Judex delegatus cogere potest partes, ut in aliquos, qui non multum remoti sunt, tanquam arbitros compromittant, ita ut si corā his causa suspicionis intra terminum temporis ab ipsis definitum probata non fuerit, tum idem Judex procedere possit; sin autem causa probata, Judex cognitione supercedere debebit, quandoquidem ratio dictat, quod suspecti & inimici Judges esse non possint.

De hac re dictum est in c. *Suspicionis*. 39. de officio delegati. & in D. de jurisdict. Ordinarii. concl. 40. & 41.

CAPITULUM XLII.

An deferendum.

P A R A P H R A S I S.

Titius cum animaduerteret Caium paratum esse ad spoliandum ipsum, appellavit, ne quid artentaretur, sed Caius posthabita legitima appellatione, nihilominus spoliauit. Tunc Titius contra ipsum actionem instituit, offerens se ad spoliationem in continentis probandam. Verum contra hoc etiam Caius appellat:

Resp. Pontifex hoc casu appellationem Caii recipiendam non esse, cum in eo puniendus aliquis sit, in quo deliquit, & qui appellationi deferre neglexit, is appellationis beneficio indignum se reddit.

S V M M A R I V M.

I. Non est audiendus appellans in eodem negotio, in quo ipse ante appellationi legitima non detulerit.

Not. Vnic. Si quis aduersarii sui legitima appellationi non detulerit, postea

audiendus non est, si ipse in eodem negotio appellare velit. c. *Constitutus*. 17. b. t. non enim adiuvatur edicto, qui contemnit edictū, & frustra legis implorat beneficium, qui deliquit aduersus legem. c. 1. de immunitate Ecclesiarum. & c. quia 14. de usur. Cum enim in ea causa puniendus sit, ideo adiuvandus & fonsendus non est, ne inde commodum consequatur, vnde pœnam meretur.

Nota autem I. Quod dixi, si legitimæ appellationi non detulerit, sin vero illegitima & fruola fuit, non idcirco jus suum indefensum relinquere debet pars altera, sed processum petere potest, & postea, si opus sit, appellare arg. 1. Illud. 40. ff. de petitione heredit.

Not. II. Quod dixi: in eodem negotio siue causa; at vero in alia causa appellatione recipienda est, tametsi qui appellat indiuersa causa, pendente appellatione quidpiam innonarit arg. c. dilectus. 55. b. t. & docet Abb. hic. n. 4. vbi ait: doctrinam huius Capituli procedere, si duæ appellationes interponantur circa idem negotium, secus si circa diuersa & non habentia interfere ordinem. Nam hoc casu puniri debet, qui post appellationem legitimè interpositam quidpiam mutauit, non autem idcirco prohiberi quominus in alia causa legitimè appellaret, consentit eum his doctrina Innoc. in c. Intelleximus. in fine de adulteriis, quod delictum unius delictum alterius promouere & fouere non debet.

CAPITULUM XLIII.

Nouit.

P A R A P H R A S I S.

Innoc. III. mandauit legato à latere ut aduersus terrā Regni Galliae interdictū promulgaret, quod & fecit non obstante appellatione, quā Rex fecit, prætendens legatum ipsi suspectum esse, hoc cognito Resp. Inn. quod Legatus edictū non edit, sed promulgauit; nec fuit dictator eius, sed magis executor; cum itaq; secundūm jura ab executore appellari non possit, nisi modūm in exequendo excedat, sequi-

yyy 3 tū,